

betydeligt. At ophæve Tilsynet med de løssagtige Kvinder i sin Almindelighed, lader sig naturligvis ikke gøre, men det forekommer mig, at der maatte kunne i hvert Fald trækkes ind straks paa de Bordeller, der ere her i Kjøbenhavn, og ikke gives Tilladelse til Oprettelse af flere, og i det hele taget gives strenge Bestemmelser ogsaa om, hvad der staar i det andet Afsnit af § 4 med Hensyn til Udlejningen af Boliger i det ommeldte Øjemed. Jeg vil henstille, om der dog ikke, selv om der ikke kommer noget ud af den foreliggende Sag, fra det eventuelle Udvalg kunde rettes en saadan Henstilling til den højtærede Justitsminister, jeg tror, det vilde blive modtaget med stor Tilfredsstillelse af hele Befolkningen.

Høst: Jeg tror, at enhver, som har den sørgelige Pligt ofte at maatte skride ind i dette Forhold, som omhandles i dette Lovforslag, vil erkende, at de Betragtninger, som den højtærede Justitsminister fremkom med, ere fuldstændig rigtige. Der kan vist ikke være Tvivl om, at saaledes som Lovforslaget foreligger, kan det ikke godt danne noget Grundlag for Lovgivningen paa dette Omraade, skønt jeg paa den anden Side gerne skal indrømme, at der er stor Trang til at faa en Ordning af disse Forhold. Men som det allerede fra flere Sider er blevet udtalt, er det et Forhold, som er overordentlig vanskeligt, og som ikke saaledes kan lade sig ordne i en Fart. Lovforslaget gaar jo i sin Helhed ud paa at ophæve paa en vis Maade al Kontrol og give denne sørgelige Næring fuldstændig fri, men der er jo mange sagskyndige, som netop mene — og efter de Erfaringer, som vistnok de fleste Politimestre have gjort, maa man vistnok erkende Rigtigheden heraf — at det er urigtigt ikke at føre Kontrol hermed. Det kan være meget godt at give Frihed baade for Loke og for Thor, men paa dette Omraade tror jeg, at det er at gaa for vidt igen.

Den ærede 2den Landstingsmand for 8de Kreds (Olesen) talte meget varmt for Forslaget, men jeg tror, at han ser noget for humant paa hele Forholdet. Han ynkede over disse Kvinder, der bruge Prostitutionen som Levevej, og der kan jo ganske vist maaske være enkelte, som man kan have Grund til at ynke, men saare mange af dem udvise en saadan Frækhed og Forstokkethed, at det er aldeles nødvendigt at have Haand i Hanke med dem, hvis man ikke vil udsætte den ordentlige Befolkning for Gene og Ulempe fra saa-

danne Personers Side, hvilket jo ogsaa bestyrkes ved den Adresse, som min ærede Kollega fra 2den Kreds (P. G. C. Jensen) gjorde et Udtog af. Naar den ærede Landstingsmand for 8de Kreds (Olesen) mente, saa vidt jeg forstod ham, at det egentlig var Sædelighedspositiet, der var Skyld i meget af Misæren, tror jeg, at han tager fejl. Ganske vist have vi jo haft sørgelige Erfaringer her i Kjøbenhavn for, at Sædelighedspolitiet har taget fejl, men jeg tror ikke, man kan undvære dette Sædelighedspoliti. Derimod mener jeg, at der maa være meget strenge Straffe for Misbrug af Sædelighedspolitiets Myndighed, og det kan jo nok være, jeg tør ikke sige det, men efter hvad man har hørt, ere de somme Tider gaaede langt videre, end egentlig Hensigten tilsigter. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at Ordenspolitiet kunde optage Forholdet og ordne det, saa var der jo ikke noget i Vejen for, at Ordenspolitiet fik Tilsyn med disse Forhold, men saa maa den ærede Landstingsmand virkelig ogsaa sørge for, at Ordenspolitiet bliver forøget meget betydeligt, navnlig i Kjøbenhavn og mange andre Steder, men naar der kommer Krav derom, ville de kommunale Myndigheder altid modsætte sig det, fordi det medfører en Bekostning. Jeg kan derfor heller ikke indse, at man egentlig kan komme videre paa Grundlag af dette Lovforslag.

Den ærede sidste Taler omtalte, at det vilde være gavnligt, naar §§ 3—4 bleve vedtagne eller i hvert Fald bleve førte administrativt ud i Livet. Jeg tror, at den ærede Taler egentlig maa have overset Indholdet af § 3. I § 3 staar, at disse Soutenører skulle straffes, men der undtages mærkværdigvis nok visse Tilfælde, idet der staar: „den Mand, der helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie.“ Altsaa, der er ikke det mindste i Vejen for, at en Fader kan leve af sin Datters Utugt eller omvendt en Søn kan leve af sin Moders, og disse Undtagelser kunne dog ikke blive staaende. — Det ærede Medlem for 12te Kreds (F. Petersen) syntes, saa vidt jeg forstod ham, at mene, at naar der nedsattes en Kommission, kunde man maaske komme Spørgsmaalet til Livs. Jeg har nu ikke saa stor Tillid til Nedsættelse af Kommissioner, som det ærede Medlem synes at have, thi det er jo en gammel Regel, at naar man ikke vil have en Sag fremmet, nedsætter man en Kommission. Jeg tror derimod, at hvis